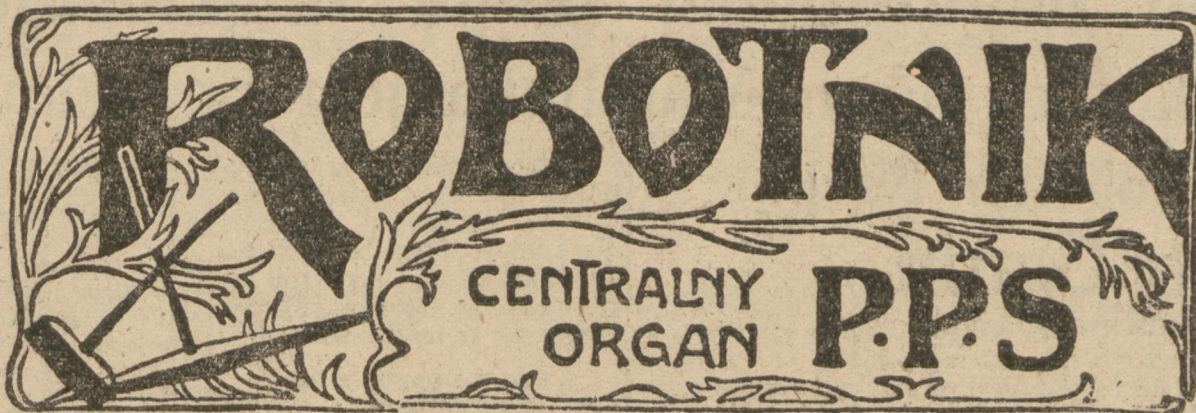

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

REDAKCJA
PRZYJMUJE INTERESANTOW
OD GODZINY 12-ej DO 2-ej PO POŁUDNIU

ADMINISTRACJA
CZYNNA OD GODZINY 8-ej DO 15-ej
KONTO W BANKU „SPOŁEM”
ODDZIAŁ W WARSZAWIE Nr 195
KONTO W P.K.O. Nr 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA
Al. Jerozolimskie 121
TELEFONY:**

REDAKTOR NACZELNY 8.85-01
SEKRETARIAT 8.85-01
SEKRETARZ REDAKCJI 8.85-02
ADMINISTRACJA WYDAWNICTWA 8.85-04
DZIAŁ OGŁOSZEŃ 8.85-05
DRUKARNIA 8.79-61

Dotychczasowe osiągnięcia i zamierzenia Rządu

Exposé tow. premiera J. Cyrankiewicza

„Nasze granice i bezpieczeństwo — są miarą bezpieczeństwa wszystkich krajów”

Prezydent Bierut na posiedzeniu Sejmu

Wczorajsze posiedzenie Sejmu miało specjalnie uroczysty charakter. Po raz pierwszy zasiadł w łóży prezydenckiej, witany burzą oklasków Izby, Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut. Następnie długotrwałe oklaski witają wchodzącego na salę Premiera tow. Cyrankiewicza.

Frekwencja poselska o wiele większa, niż na ostatnich posiedzeniach. Również w łóżach dyplomatycznych widać o wiele więcej przedstawicieli obcych placówek. Ławy prasowe przepełnione, prasa zagraniczna zjawia się w komplecie, z prasy krajowej prócz sprawozdawców parlamentarnych, jest wielu dziennikarzy innych działów. Również miejsca dla publiczności okazały się tym razem niewystarczające. Dużo publiczności stoi z tyłu, za miejscami siedzącymi. Bardzo wielu nawet tych „ustosunkowanych”, którzy reflektowali na miejscu na galerii, musiało odejść z kwitkiem.

To olbrzymie zainteresowanie spowodowane zostało przede wszystkim zapowiadzanym exposé tow. Premiera.

Posiedzenie otworzył o godz. 16.05 Marszałek Sejmu, witał Prezydenta Rzeczypospolitej. Przed przystąpieniem do porządku dziennego, Marszałek poinformował Izbę, że Prezydium Sejmu postanowiło odrzucić wnioski posłów Nadobnika i Nowaka z PSL w sprawie protokołu. W odpowiedzi poseł Nowak zwraca się ponownie do Izby o poddanie jego wniosku pod dyskusję i głosowanie. Kiedy tow. poseł Witaszewski (PPR) proponuje prze-

jęcie nad wnioskiem posła Nowaka do porządku dziennego, Marszałek zarządza głosowanie, w którym cała Izba, z wyjątkiem klubu PSL, wypowiada się przeciw wnioskowi.

Następnie Marszałek udziela głosu Przewodni Rady Ministrów, tow. Józefowi Cyrankiewiczowi, dla wygłoszenia exposé. Tow. Cyrankiewicz wchodzi na trybunę, witany długotrwałymi oklaskami.

Witaszewski (PPR) proponuje prze-

5-miesięczna praca i zamierzenia na przyszłość

Na wstępie swego exposé Premier Cyrankiewicz stwierdza, że czuje się w obowiązku zdać sprawę nie tylko z zamierzeń Rządu na przyszłość, ale również z dotychczasowego pięcioletniego okresu pracy nowego Rządu. Rząd, wyłoniony ze zwycięskich wyborów w dniu 19 stycznia, nie zawodził oczekiwań wielomilionowych mas wyborców. W dotychczasowym okresie pracy Rządu pozycja Polski na terenie międzynarodowym uległa dalszemu wzmocnieniu, nastąpiły dalsze postępy w załuszczeniu i zagospodarowaniu Ziemi Odzyskanych, daleko idąca akcja oszczędnościowa dała już pożytki i poczyniono pierwsze kroki w kierunku usprawnienia administracji. Jakkolwiek wyniki te są może jeszcze zbyt małe, stanowią one jednak niewątpliwie krok naprzód. Na przyszłość Rząd pracować musi jeszcze bardziej usprawniać dotychczasowe wyniki i zadowalającym wynikiem istniejącej konsolidacji politycznej i zwartości Rządu powstałego z wyborów. Zwartość ta zrodziła się na gruncie koncepcji ustrojowej oraz na wspólnej koncepcji utrwalenia

niepodległości Polski w konkretnych i korzystnych historycznie warunkach. Bardzo liczne są różnice między okresem po wojnie poprzedniej, to jest po roku 1918, a po wojnie obecnej. Gospodarczo obraz zniszczeń obu tych okresów nie da się porównać, jednakże politycznie zdołaliśmy wydobyc znacznie większe siły narodu niż te, które wówczas nie zdołaliśmy utrzymać. Ta zwartość społeczeństwa przyniosła zwycięstwo wyborcze. Mogą istnieć różnice zdań pomiędzy poszczególnymi stronnictwami koalicyjnymi, co do sposobu ujęcia wspólnego programu gospodarczego i politycznego, jednakże wszystkie te różnice są przejściowe, co jest dowodem na jedność życia politycznego Polski i dalszej konsolidacji politycznej. Zwartość i solidarność stronnictw demokratycznych, które reprezentują interesy wszystkich ludzi pracy, jest i będzie na przyszłość rękojmią konsekwentnej realizacji programu rządowego. Przejawia się to we wszystkich dziedzinach, a przede wszystkim w dziedzinie polityki zagranicznej.

Sukcesy polskiej polityki zagranicznej

W dziedzinie polityki zagranicznej Rząd kroczy konsekwentnie po tej samej drodze, na którą wszedł w okresie odbudowywania państwowości pol-

Uroczystości w rocznicę śmierci Mieczysława Niedziałkowskiego

Dziś, 20 b. m. odbędzie się o godz. 16.30 w sali „Romy” w Warszawie uroczysta akademicka dla członków i sympatyków Polskiej Partii Socjalistycznej. Akademii zagai i przewodniczyć jej będzie przewodniczący CKW PPS, tow. min. Edward Osóbka-Morawski. Przemówienie o działalności wielkiego działacza socjalizmu polskiego wygłosi przewodniczący ZPSS, tow. Julian Hochfeld.

W sobotę, 21 b. m. odbędzie się w Palmirach wielka manifestacja socjalistyczna nad mogiłą Tow. Niedziałkowskiego.

Przemówienie wygłosi wiceprzewodniczący CKW PPS, tow. Adam Kuryłowicz, który dokona odsłonięcia grobowca.

Wielkość Niedziałkowskiego

Miał siedem lat od chwili śmierci męczennika Mieczysława Niedziałkowskiego, przywódce Polskiej Partii Socjalistycznej, teoretyka demokratycznego socjalizmu, wytrwałego i pracowitego parlamentarzysty, redaktora „Robotnika”, który godnie utrzymywał blask, jaki temu stanowi nadali Feliks Perl, znawcy zagadnień międzynarodowych, człowieka dumnej prawości, bojownika praw ludu i praw narodu — Wielkiego Polaka i Wielkiego Socjalisty.

W zeszłym roku żałobna manifestacja w Palmirach, gdzie na miejscu męczennika społeczny doświadek szczerki Mieczysława Niedziałkowskiego, zgromadziła dziesiątki tysięcy ludzi i przekształciła się w potężny apel wierności dla ideałów, o które Zmarły walczył i za które zginął. W Palmirach społeczny istotnie tylko doświadek szczerki Niedziałkowskiego. To, co było jego duszą — socjalizm polski — żyje, walczy i tworzy. Żyje w niezniszczalnej wartości ofiary bojowników, których wielkość Niedziałkowskiego zagrzewała do walki, a śmierć ich czyniła nieśmiertelną. Żyje w dążeniach i tęsknotach ludu polskiego. Żyje w programie, w bojowym i twórczym programie Polskiej Partii Socjalistycznej, partii polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego. Żyje w tym wszystkim, co w świadomości polskich mas ludowych coraz mocniej i coraz jaśniej symbolizuje treść półwiekowego doświadczenia ugruntowane zaowocowanie Niepodległości i Socjalizmu.

W działalności Mieczysława Niedziałkowskiego, jak w działalności każdego innego człowieka, mogły być błędy i były błędy. Ale nie było w niej ani na krok odstępstwa od tego, co stanowiło i stanowi sens istotny i treść najgłębszą polskiego socjalizmu. W tym jej wielkość. Jej wielkość — to wielkość polskiego socjalizmu, wielkość historycznej roli proletariatu polskiego, tak jak tę rolę pojmują PPS. Jej wielkość — to wielkość PPS; wielkość Partii, która przecież także poprzez własne doświadczenia i błędy torowała drogę dla swych celów — ale której roli w życiu narodu polskiego nikt i nic nie potrafi sztucznie umniejszyć. Bo PPS, program PPS, cele PPS, dążenia PPS — to krew z krwi i kość z kości ludu polskiego.

Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partii Socjalistycznej zwrócił się do wszystkich członków i sympatyków PPS z wezwaniem do składania 1-złotowych datków, z których urosnąć ma fundusz uczczenia pamięci Niedziałkowskiego. Chodzi właśnie o te 1-złotowe datki. Chodzi właśnie o to, by ów fundusz był kopcem, do którego dorzuci swą grudełkę każdy w Polsce, kto solidaryzuje się z tym, co reprezentował Niedziałkowski, co reprezentuje PPS. Chodzi o akt wierności ideałom PPS, o wysiłek organizacyjny, a nie o wysiłek finansowy.

Zamierzamy siłą PPS cieniem Mieczysława Niedziałkowskiego. Są nas setki tysięcy członków Partii, a miliony solidaryzujących się z tym, co stanowi dla PPS wielkość działalności i bohaterstwo śmierci Niedziałkowskiego. Policzmy się. Niech każdy z nas w ciągu czerwca uda się do najbliższego lokalu partyjnego PPS i złoży tam jedną złotówkę. Niech każda organizacja partyjna pokaże realny zasięg swych wpływów i poziom swej sprawności. Sprawdzimy rezultaty na Radzie Naczelnej w dniu 30 czerwca.

Uczmy pamięć wielkiego bojownika PPS zamierzamy wianość ideałom Niepodległości i Socjalizmu. Wierność Polskiej Partii Socjalistycznej.

JULIAN HOCHFELD

turalna polsko - czechosłowacka. Nie wątpię, że równym powodzeniem w duchu solidarności słowiańskiej rozstrzygnięte zostaną wszelkie inne zagadnienia, a między innymi i kwestie narodowościowe.

Przyjazne stosunki polsko-jugosłowiańskie znalazły ostatnio nowy wyraz w układzie gospodarczym między oboma państwami. W wyniku akcji repatriacyjnej wróciło dotąd do kraju ponad 15.000 rodaków wraz z całym dobytkiem.

Przyjazną nacechowane są stosunki z Bułgarią, z którą zawarta zostanie umowa o współpracę kulturalną oraz nowy układ handlowy. Pomyślnie układają się stosunki z Rumunią. W najbliższym czasie rząd polski wyznaczy posła na Węgry. Dobrze układają się stosunki Polski z Norwegią, Danią, a zwłaszcza ze Szwecją, z którą ostatnio została zawarta umowa gospodarcza polsko-szwedzka. Znacznemu ożywieniu uległy również stosunki Polski z krajami Bliskiego Wschodu, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej.

Z zadowoleniem należy podkreślić znaczny postęp w dziedzinie normalizacji stosunków polsko-brytyjskich. Przyczyniła się do tego wizyta Bevena w Warszawie, przeprowadzone przyjaźne rozmowy, ratyfikacja przez rząd brytyjski polsko-brytyjskiego układu finansowego oraz podpisanie umowy handlowej polsko-brytyjskiej. Po tych wstępnych krokach podjęte być powinny wysiłki, zmierzające do rozstrzygnięcia zasadniczych zagadnień, a przede wszystkim zagadnienia niemieckiego oraz zagadnienia naszych granic zachodnich. Załatwienia i wyjaśnienia wymaga również sprawa demobilizacji żołnierzy byłych polskich sił zbrojnych pod dowództwem brytyjskim oraz powrotu ich do kraju. Mimo licznych trudności podjęto do powrotu do kraju wśród tych żołnierzy nie słabnie i w maju br. wróciło z Anglii około 15 tys. żołnierzy.

Nasze granice i bezpieczeństwo — stwierdza Premier — są miarą bezpieczeństwa wszystkich innych narodów. (Dokończenie na str. 3-cj)

Przyjazd ekspertów Międzynarodowego Banku Odbudowy

W dniu 19 bm. na zaproszenie Rządu Polskiego, przybyła do Warszawy 4-osobowa delegacja ekspertów Międzynarodowego Banku Odbudowy w Waszyngtonie, w składzie następującym: Elmer Burland — z Departamentu Pożyczkowego, William Welk — szef Wydziału Wschodnio-Europejskiego, Samuel Lipkowitz — ekspert techniczny i H. F. Hebley — ekspert węglowy.

Na lotnisku delegację witali przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Narodowego Banku Polskiego i CUP. Obecni byli również członkowie ambasady amerykańskiej.

Przyjazd ten łączy się ze zgłoszonym wnioskiem o przyznanie Polsce pożyczki w wysokości 600 milionów dolarów. Pobyt ekspertów w Polsce pożyczki w wysokości 600 milionów dolarów. Pobyt ekspertów w Polsce potrwa kilka tygodni.

LONDYN (PAP). W czwartek rano opuściła lotnisko londyńskie specjalna misja Banku Międzynarodowego, wysłana do Polski w celu zapoznania się z sytuacją gospodarczą kraju przed przyznaniem pożyczki, o którą zabiega rząd polski.

Przewodniczącą misji Burland, udzielił wywiadu londyńskiemu korespondentowi PAP. Burland podkreślił, że delegację wysłał do Polski Bank Międzynarodowy, a nie rząd St. Zjednoczonych, wobec czego wszelkie dyskusje, dotyczące się dziś w związku z planem Marshalla nie mają i nie będą miały wpływu na rokowania Banku Międzynarodowego z rządem polskim.

„Delegacja nasza — oświadczył Burland — jedzie do Polski, aby poznać się szczegółowo z gospodarczą sytuacją Polski. W ten sposób będziemy mogli uzupełnić złożone już uprzednio przez rząd polski informacje o sytuacji gospodarczej kraju. Misja nasza bawić będzie w Polsce około 6 tygodni, poczyni wróci do Waszyngtonu, gdzie ostatecznie zapadnie decyzja w sprawie udzielenia pożyczki rządowi polskiemu.

Uroczystości partyjne w Bydgoszczy w dniu 6 lipca b. r.

W dniu 6 lipca br. odbędzie się w Bydgoszczy uroczystość odsłonięcia szlaku do komitetu grodzkiego PPS oraz wręczenia dziesięciotysięcznej legiiemacji członkowskiej na terenie miasta.

Uroczystości odbędą się pod protektorem komitetu honorowego, w skład którego wchodzi: przewodniczący Rady Naczelnej PPS — tow. Stanisław Szwalbe, przewodniczący CKW PPS — tow. Edward Osóbka-Morawski, sekretarz generalny CKW PPS — tow. Józef Cyrankiewicz, przewodniczący WK PPS — tow. Wojciech Wojewoda, I sekretarz WK PPS — tow. Stefan Rutkowski, przewodniczący wojew. rady kobiet — tow. Stefania Dzięciołowska, wiceprzewodnicząca sekcji kobiet MK PPS — tow. Jadwiga Klotzowa i członek rady kobiet CKW PPS — tow. Jadwiga Łomowska.

W czasie uroczystości przemawiać będzie przewodniczący CKW PPS tow. Osóbka-Morawski na temat aktualnych zagadnień politycznych i gospodarczych.

Warszawa, 20 czerwca

Apel do inteligencji

PLENUM Komitetu Ogólnostowianowskiego, które obradowało ostatnio w Warszawie, uchwaliło apel do inteligencji całego świata, w którym m. in. czytamy:

„Stowianie wysoko cenią i szanują wolność i niezależność wszystkich narodów i w imię szczęścia i rozkwitu ludzkości pragną osiągnąć przyjazną współpracę pomiędzy narodami wszystkich krajów. Współpraca między narodami jest konieczna i możliwa pomimo, że istnieją różnice systemów politycznych i gospodarczych w poszczególnych krajach. Słowa Generalissimusa Stalina o tym, że „dla zrealizowania współpracy — trzeba mieć chęć współpracy i znosić systemy państwowe, wybrane przez dany naród” — głoszą wielką prawdę.

„Świadomość i sumienie narodów wymagają, ażeby jedno z największych osiągnięć nauki — odkrycie energii atomowej — było wykorzystywane nie dla celów wojny i szantażu dyplomatycznego, ale dla dobra całej ludzkości. Demaskujcie nieustannie imperialistów, usiłujących pod płaszczykiem „pomocy” dla narodów, które uciekały wskutek wojny, wziąć te narody w niewolę. Demaskujcie grabieżców imperialistycznych, którzy wykorzystują trudności powojenne i ciężką sytuację narodów wyzwolonych dla zwiększenia ich w niewolę i dla zgniczenia nowych postępów ustroju demokratycznego.

Walczcie ze wszystkimi przejawami faszyzmu w jakiegokolwiek szaty by się stroili. Pamiętajcie, że tak długo, jak długo nie będą wykarcone rozszkila faszyzmu, nie może być pokoju na świecie!”

W dalszym ciągu apel zwraca się do dalekonośników z postępowej demokracji prasy we wszystkich krajach i wzywa ich:

„Demaskujcie haniebnych oszczerców, usiłujących posłać nieufność i wrogość do Związku Radzieckiego, do kraju, który odegrał decydującą rolę w osiągnięciu zwycięstwa nad faszyzmem. Demaskujcie rozbójników pórą, którzy starają się oszczerzyć mitując wolność narodu słowiańskiego. Rozpowszechniajcie śmiało prawdę o Związku Radzieckim, o Jugosławii, Polsce, Czechosłowacji, Bułgarii i o innych krajach demokratycznych oraz o działaniach tych krajów, nieugiętych wojowników o silne, humanistyczne idee ludzkości!”

Na zakończenie apel stwierdza, że przyjaźń słowiańska jest potężnym czynnikiem pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Treść apelu Komitetu Ogólnostowianowskiego powinna dotrzeć do całej inteligencji i do wszystkich ludzi pracy w krajach słowiańskich, a także i innych państwach demokratycznych.

Zjazd Chłopów Socjalistów Województwa Warszawskiego

W dniu 22 bm. o godz. 10-tej (punktualnie) odbędzie się w Warszawie przy ul. Śnieżnej 4 (lokal Wojewódzkiej Szkoły Partyjnej) Wojewódzki Zjazd Chłopów Socjalistów.

Referat o roli chłopów socjalistów w życiu państwa wygłosi przewodniczący CKW tow. min. Osóbka-Morawski. Sprawy gospodarcze wsi omówi wicemin. Rolnictwa tow. Kowalewski. Sprawy Samorządu Wiejskiego przedstawi Władysław Wójcikowski CKW PPS tow. Mamrot. Omówione zostaną również sprawy organizacyjne Województwa Oddziału Wiejskiego.

Komitety Powiatowe wyślą delegatów w stosunku 1 delegat na 50 chłopów, członków PPS.

Kłopoty finansowe Francji Jak pokryć 250 miliardów deficytu

Minister pracy Mayer przeciwko Ramadier
Strajk pracowników bankowych

PARYŻ (PAP). — Problem pokrycia deficytu budżetowego, sięgającego 250 miliardów franków, jest przedmiotem wielkiego zainteresowania opinii publicznej. Projekt ministra skarbu Schumana (MRP), przewiduje w tym celu podwyższenie planu kredytu Banku Francuskiego o 100 miliardów, na pokrycie zaś reszty — podwyższenie taryf kolejowych, pocztowych, podwyższenie cen tytoniu, zapalek itd.

BURZLIWE POSIEDZENIE RADY MINISTRÓW

Nowe zarządzenia finansowe były rozpatrywane na niezwykle burzliwym posiedzeniu rady ministrów, przy czym projekt Schumana znalazł poparcie premiera Ramadier. Ministrowie MRP zaprezentowali przeciwko zmniejszeniu budżetu wojakowego.

Rozbieżność zdań szczególnie mocno zarysowała się między premierem a ministrami socjalistycznymi, którzy oponowali przeciwko zniesieniu subwencji rządowych i obniżeniu składek pracodawców dla ubezpieczalni

„Przed odpowiedzią rządu Radzieckiego omawianie planu Marshalla jest bezcelowe”

stwierdza minister Bevin w Izbie Gmin

LONDYN (PAP). — Debata w Izbie Gmin w sprawie polityki zagranicznej rozpoczęła się przemówieniem b. ministra spraw zagranicznych Edeha. Poruszył on sprawy związane z planem Marshalla, o którym wyraził się z entuzjazmem. Eden zapobiegł decyzje rządu brytyjskiego w sprawie podjęcia inicjatywy zrealizowania planu Marshalla.

Koniec strajku marynarzy w USA

NEW YORK (SAP). Czterodniowy strajk marynarzy w portach wybrzeża atlantyckiego został zakończony. Przedstawiciele marynarzy aprobowali 5 proc. podwyżkę płac.

W sprawie likwidacji strajku na wybrzeżu Pacyfiku rokowania jeszcze trwają.

Eisenhower zaprzecza

N. YORK (PAP). General Eisenhower zaprzeczył wiadomościom, jakie ukazywały się w prasie, według których miałby on ustąpić ze stanowiska szefa sztabu armii amerykańskiej i zostać referentem uniwersytetu Columbia.

Amerykański plan rozbiorzenia przyjęty przez komisję ONZ

N. YORK (PAP). Na komisji ONZ do spraw rozbiorzenia przyjęto plan prac, zaproponowany przez Stany Zjednoczone. 8 głosów wypowiedziało się za projektem amerykańskim, Związek Radziecki głosował przeciwko projektowi, Polska powstrzymała się od głosu.

Plan amerykański w głównych zarysach przedstawia się w sposób następujący:

- 1) ogólne zasady rozbiorzenia,
- 2) system gwarancji przeciwko pogwałceniu tych zasad,
- 3) praktyczne propozycje, dotyczące rozbiorzenia państw, nie należących do ONZ.

Plan radziecki, który zmierzał do powiązania sprawy rozbiorzenia z kontrolą nad energią atomową, został odrzucony. Za planem tym głosowały Związek Radziecki i Polska. Delegat radziecki, Gromyko, złożył oświadczenie, w którym stwierdził, że plan amerykański wprowadza szkodliwy podział na broń atomową i uzbrojenie t. zw.

OSWIADCZENIE BEVINA

Po przemówieniu Edeha głos zabrali ministrowie Bevin, który powrócił z Paryża kilka godzin przed debatą. Złożył on krótkie oświadczenie, w którym stwierdził, że odbył w Paryżu z ministrem Bidault wstępne rozmowy na temat gospodarczej odbudowy Europy oraz propozycji amerykańskich przedstawionych w mowie ministra Marshalla w Harvard.

„Postanowiliśmy wczoraj w Paryżu — powiedział Bevin — zaprosić ministra Mołotowa na wspólną konferencję ministrów spraw zagranicznych, która odbyłaby się w przyszłym tygodniu, żeby omówić tę sprawę w całej rozciągłości. Przed odpowiedzią rządu radzieckiego bliżej omówienie tej kwestii byłoby bezcelowe”.

W dalszym ciągu apel zwraca się do dalekonośników z postępowej demokracji prasy we wszystkich krajach i wzywa ich:

Wyrównanie uposażeń pracowników państwowych

Akcja wyrównawcza uposażeń pracowników państwowych pierwszej i drugiej instancji jest na ukończeniu. Przeprowadzana jest ona w ścisłym porozumieniu z KCZZ.

W ten sposób poczyniony zostanie krok naprzód w kierunku wyrównania różnych poziomów płac pracowników państwowych (w ramach możliwości budżetowych skarbu), który to postulat wysunięty został na ostatnim ogólnokrajowym kongresie pracowników państwowych.

Zw. Metalowców potępia dywersję gospodarczą polskiego podziemia

W wyniku obrad zjazdu przewodniczących i sekretarzy Zw. Zaw. Metalowców odbywającego się w Katowicach uchwalona została rezolucja, w której uczestnicy zjazdu postanawiają zwiększyć swą pracę nad utwierdzeniem podstaw demokracji ludowej oraz potwierdzają słusność ostatnich dekreto-
w Rządu, odnośnie walki ze spokulacją, lichwą i dywersją ekonomiczną podziemia.

Nie ustalono również jeszcze terminu procesu. Oznajmiono natomiast, że jeśli zapadnie decyzja, aby proces przeciwko generałom: Brauchitschowi, Guderianowi i von dem Bachowi wytoczył sąd polski, władze amerykańskie nie sprzeciwiają się wydaniu tych generałów Polsce.

Min. Aprowizacji i Handlu oblicza swe zasoby
Min. Apropizacji i Handlu zarządził przeprowadzenie inwentaryzacji towarów będących w dyspozycji Min. Apropizacji w magazynach, elektorach, młynach, punktach rozdzielczych itp. według stanu na dzień 30 bm.

Inwentaryzacja ma być rozpoczęta 20 bm. i zakończona najpóźniej 4 lipca r.b.

W okresie inwentaryzacji nie wolno sprzedawać lub wydawać towarów z magazynów, za wyjątkiem towarów łatwo psujących się.

Wyjazd do Pragi nacz. dyrektora Nar. Banku Polskiego

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

Zódz wita entuzjastycznie delegatów narodów słowiańskich

Lódź gościła wczoraj uczestników Plenum Komitetu Ogólnostowianowskiego. Goście zostali przyjęci na dworcu przez przedstawicieli władz, delegację partii politycznych, Zw. zawodowych, oraz organizacji społecznych i młodzieżowych. Przemówienie powitalne wygłosił prezydent miasta.

W imieniu delegacji odpowiedział generał Masławie — wznosząc okrzyki na cześć jednolici słowiańskiej i Polski Ludowej.

Po zwiedzeniu ośrodków fabrycznych goście byli obecni na galowym przedstawieniu „Krakowiaków i Górali”.

Angielska pomoc dla R. T. P. D.

LONDYN (PAP). — Odbyło się tu konstytucyjne posiedzenie brytyjskiego komitetu współpracy z polskim Robotniczym Towarzystwem Przyjaciół Dzieci, który zajmie się na terenie W. Brytanii zbiórka funduszy na zakup środków leczniczych, odzieży i żywności dla sierot polskich.

Arabowie grożą wojną na wypadek podziału Palestyny

JERUZOLIMA (SAP). — Przewodniczący arabskiego komitetu w Palestynie Dżamal Husseini oświadczył, że realizacja planu podziału Palestyny na oddzielne państwa arabskie i żydowskie oznaczałaby wojnę.

W wywiadzie udzielonym korespondentowi „United Press” Dżamal Husseini zapowiedział, że 1.300.000 Arabów będzie zwalczać taki podział Palestyny — „fizycznie, ekonomicznie i socjalnie”.

Jeżeli W. Brytania i Stany Zjednoczone będą dopomagać w realizacji podziału — powiedział Husseini.

— Arabowie będą również walczyć z Ameryką i Anglią.

Zamach na biskupa Triestu

TRIEST (SAP). W Capo d'Istria dokonano zamachu na biskupa Triestu mgr. Santin'a.

Mgr. Santin'a, udał się do Capo d'Istria. Został on tam powitany gwizdem a następnie pobity kijami. Ma on zwichnięty staw barkowy i liczne rany cięte na twarzy.

Amb. Peterson oświadczył, że Mołotow prosi o bliższe informacje w sprawie planu Marshalla

LONDYN (PAP). — Jak donosi agencja Reutera, ambasador brytyjski w Moskwie Peterson, w rozmowie z dziennikarzami oświadczył, że przedstawił ministrowi Mołotowowi pogląd rządu brytyjskiego na plan Marshalla.

Minister Mołotow miał w odpowiedzi zaznaczyć, że rząd radziecki posiada zbyt mało informacji w sprawie planu Marshalla, jednak interesuje się tym zagadnieniem i pragnąłby otrzymać dalsze informacje.

AMBASADOROWIE FRANCJI I USA WRACAJĄ DO MOSKWY

PARYŻ (PAP). Ambasador francuski w Moskwie generał Catroux, bawący obecnie w Cannes na urlopie, został nagle wezwany do Paryża z tym, że ma powrócić natychmiast do Moskwy. Powrót gen. Catroux do Moskwy nastąpi prawdopodobnie w sobotę.

LONDYN (PAP). Agencja Reutera donosi z Moskwy, że spodziewają się tam rychłego powrotu z wakacji ambasadora Stanów Zjednoczonych w ZSRR generała Smitha. Ambasador brytyjski w Moskwie Peterson zamierza odbyć z nim konferencję w sprawie realizacji planu Marshalla.

„ZWIESTIA” O ROZMOWACH PARYSKICH

MOSKWA (PAP). Komentując wiadomości o rozmowach Bevina z przedstawicielami rządu francuskiego „Zwiestia” stwierdza, że niezależnie od tego jak się zakończą rozmowy paryskie, już teraz widać, bilet.

Min. Apropizacji i Handlu oblicza swe zasoby

Min. Apropizacji i Handlu zarządził przeprowadzenie inwentaryzacji towarów będących w dyspozycji Min. Apropizacji w magazynach, elektorach, młynach, punktach rozdzielczych itp. według stanu na dzień 30 bm.

Inwentaryzacja ma być rozpoczęta 20 bm. i zakończona najpóźniej 4 lipca r.b.

W okresie inwentaryzacji nie wolno sprzedawać lub wydawać towarów z magazynów, za wyjątkiem towarów łatwo psujących się.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W związku z toczącymi się obecnie rokowaniami gospodarczymi pomiędzy polską delegacją handlową a przedstawicielami rządu czechosłowackiego, w dniu 19 bm. wyjechał do Pragi naczelny dyrektor Narodowego Banku Polskiego prof. dr Witold Trzpczyński.

W kilku wierszach

— Ambasador Polski Michałowski i wiceminister Mac Neil wymienili w brytyjskim ministerstwie spraw zagranicznych dokumenty ratyfikacji anglo-polskiego traktatu finansowego z 1946 roku.

— W pałacu Narodów Zjednoczonych w Genewie rozpoczęły się obrady 30 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. W obradach biorą udział przedstawiciele 41 państw.

— W Nowym Jorku wniesiony będzie pomnik ku czci poległych bojowników getta warszawskiego i 6 milionów Żydów, zamordowanych przez hitlerowców. Na czele komitetu organizacyjnego stoi znany malarz polski Artur Szyk.

— Premier perski Ghassem Es Sultani przyjął rezygnację całego gabinetu. Przypuszcza się, że w sobotę Ghassem przedstawi szachowi nowy gabinet.

WŁADYSŁAW KRAL

TOWARZYSZ SZTUKI DRAKARSKIEJ
długoletni współpracownik drukarni „Robotnik”
odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi

Po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Św. Sakramentami
zmarł w dniu 18 czerwca 1947 r., przeżywszy lat 63

DRUKARNIA, REDAKCJA I ADMINISTRACJA „ROBOTNIKA”

Redaktorowi
MIECZYŚLAWOWI KRALOWI serdeczne słowa współczucia z powodu zgonu Ojca Jego

ś.p. WŁADYSŁAWA KRALA

wyrażają
DYREKCJA I PRACOWNICY
POLSKIEJ AGENCJI PRASOWEJ PAP

ALICJI JANINY TUTAKÓWNY

zmarłej w Niemczech w sierpniu 1945 r. oddaję się Nabożeństwo Żałobne za spokój Jej duszy, o którym zawiadamiają pozostali w głębokim smutku

SIOSTRY, BRAT, BRATOWA, SZWAGROWIE I RODZINA

Dnia 20 czerwca b.r. o godz. 8.30 w kościele Św. Aleksandra na Placu Trzech Krzyży w wigilię imienia ukochanej Siostry naszej

ś. p.

SOJUSZ STRONNICTW DEMOKRATYCZNYCH

fundamentem Niepodległej Ludowej Polski

Tow. Premier omawia szczegółowo działalność rządu

(Dokończenie ze strony 1-ej)

Ziemie Odzyskane są już politycznie i gospodarczo nierozdzielnie z Polską zrosnięte. Pierwszy okres osadnictwa jest już poza nami. Na dzień 1 maja 1947 r. zostało osiedlonych na Ziemiach Odzyskanych ponad 5 milionów osób, z czego 2.700.000 ludności wiejskiej i około 2.300.000 ludności miejskiej. Odsiedleń ludności tubylczej wynosi ok. 24 proc., repatriantów 43 proc., przesiedleńców 33 proc.

Punkty ciężkości zagadnienia spoczywa obecnie na regulacji prawnej i faktycznej sytuacji już osiadłych osadników, która rozpada się na akcję uwłaszczeniową rolną i nie rolną. Akcja uwłaszczeniowa rolna jest obecnie w pełnym toku. W dniu 1 czerwca 1947 r. na 439.882 osiadłych rodzin przyjęto 323.621 wniosków o nadanie gospodarstw. Akcja uwłaszczeniowa nie rolna uzyskała organizacyjne podstawy w związku z ukazaniem się rozporządzenia wykonawczego, normującego strukturę i tryb postępowania władz.

Akcja ta wzmoże potencjał gospodarczy państwa, przyspieszy procesy odbudowy i przyczyni się do dalszego zaspokojenia Ziemi Odzyskanych z resztą kraju.

Wysiedlono 1.778.224 Niemców. W czasie od 20 stycznia do 20 kwietnia

br. akcja wysiedlenia była przerwana z powodu mrozów, teraz wysiedla się 3.000 Niemców dziennie. Do końca lata akcja zostanie zakończona.

Zagospodarowanie rolnictwa na Ziemiach Odzyskanych szło w dwóch kierunkach: zaopatrzenie osadników w niezbędny żywnościowy i przydział kredytów inwestycyjnych przewidzianych w planie inwestycyjnym.

W wyniku akcji siewnej uzyskano łącznie w roku 1946-47 — 3.200.000 ha powierzchni uprawionej obsianej na 4 miliony ha ziemi ornej. Osadnikom dostarczono materiały siewne i nowe traktory z importu.

Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych — plan akcji siewnej zostanie wykonany z nadwyżką. Ziemia Zachodnie zrosły się z resztą Polski (oklaski). Idzie pełną parą przemysł, uruchomiony pracą robotników, wydaje plan pracy rolnika. O plodach tej ziemi nie powtórzy więcej żaden Gościński — hasła o przetapianiu zboża i masła na niemieckie armaty.

mających na celu uproszczenie systemu zaopatrzenia i wprowadzenie oszczędności w spożyciu. Rząd przedstawił cały szereg środków mających na celu opanowanie sytuacji na tym odcinku, a przede wszystkim na odcinku zbożowym. Starania Rządu szły po linii zapewnienia potrzebnego importu dla Polski oraz zapewnienia źródeł pokrycia i zorganizowania dostaw. Potrzeby Polski zostały uznane przez Międzynarodową Radę Żywnościową. Działalność UNRRA została przedłużona.

Karty żywnościowe nie mogły być

Rolnictwo i reformy rolne

Na odcinku rolnictwa i reform rolnych prace Rządu zmierzają do trzech celów:

1) Jak najszybszego zagospodarowania Ziemi Odzyskanych,

2) podniesienia produkcji rolnej do granic pokrycia zapotrzebowania wewnętrzznego,

3) do zakończenia reformy rolnej.

Osiągnięcia, które mamy w zakresie zwiększenia powierzchni uprawnej oraz zwiększenia pogłowia zwierząt gospodarskich pozwalają stwierdzić, że bynajmniej nie ma powodu do alarmu, tym nie mniej import w tym roku będzie konieczny. Jeżeli chodzi o przebudowę ustroju rolnego to parcelacja terenów ziem dawnych włącznie z ujawnieniem tytułów własności została prawie całkowicie zakończona. Równolegle prowadzona jest akcja odbudowy zniszczonych gospodarstw. Szczególną uwagę Rząd poświęca sprawie

w 100 proc. realizowane wskutek trudności zaopatrzenia w zakresie zboża i pewne grupy osób uprawianych o trzymiwały zamiast chleba cukier, po nadto była wydawana mąka kukurydżana oraz został wprowadzony wypiek chleba pszenno-żytniego. Sytuacja w zakresie mięsa i tłuszczów układała się nieco pomyślnie, gorzej przedstawiała się sytuacja na rynku mlecznym. W zakresie zboża, mięsa i tłuszczów posiadane rezerwy łącznie z importem pozwolą pokryć zapotrzebowanie do końca roku gospodarczego.

zaopatrzenia wsi w niezbędne maszyny rolnicze i traktory, następnie walce z chorobami zwierząt i roślin. Zostały powiększone wydatki kredytu na zawodowe kształcenie rolników.

Przechodząc do zagadnienia odbudowy osiedli Premier podkreśla, że Rząd musi przywiązywać wielką wagę do uzyskania maksimum efektu z prac znaczących na ten cel środków.

Rząd przywiązuje dużą wagę do włączenia inicjatyw prywatnej do odbudowy zniszczonych osiedli. W tym kierunku idzie uchwalona przed kilkukilku dniami ustawa o ulgach inwestycyjnych i znajdująca się pod obradami ustawa o popieraniu budownictwa.

Niesłychanie ważnym zagadnieniem, stojącym przed Rządem jest sprawa budowy mieszkań robotniczych.

Przed wymiarem sprawiedliwości, po dokonaniu unifikacji prawa, stoi obecnie zadanie unifikacji wymiaru sprawiedliwości. Dla zrealizowania koncentracji całego wymiaru w sądownictwie powszechnym opracowuje się reformę ustroju sądownictwa. Ma

Usprawnienie administracji

Jako jedno z naczelnych swoich zadań Rząd stawia walkę z przeobrażeniem administracji państwa i marnotrawstwem. Z natury rzeczy w aparacie państwowym, budowanym od podstaw w trudnych warunkach, znalazło się wiele przesłanek. Walka o racjonalizację struktury i metod aparatu państwowego jest w pełnym toku.

Oświata i kultura dla mas

Do stałych trosk Rządu należą zagadnienia oświaty i kultury. W dziedzinie oświaty Rząd ma do zaoferowania pewne pozytywne osiągnięcia, lecz znacznie większe zadania pozostały jeszcze do zrealizowania. Rząd dąży będzie do objęcia wszystkich dzieci w wieku szkolnym siecią szkół podstawowych. Na odcinku szkół średnich ogólnokształcących zrobiono ostatnio pierwszy krok w historii Polski wysiłkiem w kierunku organizowania tych szkół na wsi. Istnieje obecnie 145 zakładów średnich ogólnokształcących na terenie wsi. Na odcinku szkolnictwa zawodowego istnieją poważne osiągnięcia. Szkolnictwem tym objętych zostało w roku bież. około 300 tysięcy uczniów. Na odcinku szkół wyższych następuje dalszy rozwój w kierunku ich demokratyzacji. Rada Szkół Wyższych przygotowała projekt ustawy o szkołach wyższych, który stanowiłby podstawę do dalszego ich rozwoju. Rząd odczuwa szczególnie odcisk działalności naukowej. Uczni polscy biorą udział w międzynarodowych zjazdach naukowych. Dla umożliwienia wydrukowania odpowiedniej ilości podręczników szkolnych Rząd powziął decyzję przydzielenia w drugim i trzecim kwartale br. znacznych ilości papieru na ten cel, ograniczając równocześnie jego zużycie w innych dziedzinach.

W dziedzinie kultury i sztuki państwo polskie miało do pokonania bardzo wielkie trudności w związku z obniżeniem wyniszczeniem elementu kulturalnego i dorobku narodowego. W pierwszej fazie prac Rząd rozciągnął opiekę nad dwoma tysiącami pracownikami kulturalnymi, nad ocalałymi dobrami kulturalnymi i kontynuował akcję rewindykacji z zagranicy polskiego mienia kulturalnego. Po tej pierwszej fazie przyszły musi akcja upowszechniania kultury wśród najszerszych warstw narodu. Akcja ta wymaga wielkich wysiłków organizacyjnych i materialnych, musi być jednak podjęta i prowadzona w interesie Polski Ludowej.

Główne zadania rządu

Jakie główne zadania stoją przed Rządem?

Rząd nie będzie szczędził wysiłków, aby wnieść swój wkład do sprawy trwałego bezpieczeństwa, pokoju i nietykalności naszych granic w oparciu o ONZ, system sojuszy i paktów przyjaźni. W szczególności Rząd będzie przeciwdziałał odradzaniu się źródeł niemieckiego szowinizmu i zaborczości. Na wewnątrz Rząd konsekwentnie realizować będzie zadanie walki ze spekulacją w oparciu o aktywność szerokich mas, otaczając równocześnie opieką zdrowe elementy inicjatyw prywatnej. Rząd kontynuować będzie akcję oszczędnościową i trwałe gromadzenie rezerw oraz coraz bardziej usprawniać będzie aparat administracyjny państwa poprzez tępienie biurokratyzmu i podnoszenie kwalifikacji pracowników.

W zakończeniu swego exposé tow. Premier stwierdza: Rząd, który reprezentuje, włoży w tę pracę maksimum wysiłku. Rząd, który reprezentuje, będzie rządem silnym przez swoją wewnętrzna wartość, przez wspólną koncepcję, przez wspólne realizowanie tej koncepcji. Możemy być niebezpieczni, niebezpieczni dla siebie.

miejsce również proces szkolenia nowych kadr pracowników wymiaru sprawiedliwości oraz dalsza demokratyzacja ustawodawstwa. Dalsze stopniowe przejmowanie więziennictwa przez Min. Sprawiedliwości oraz uruchomienie instancji sądowej, właściwej do orzekania o legalności aktów administracyjnych zamknięcie planu prac w tej dziedzinie, przewidywanych na najbliższy okres czasu.

W roku 1947 Rząd zdołał zmniejszyć liczbę etatów w porównaniu z rokiem ub. o kilkadziesiąt tysięcy. Projekt ustawy o unifikacji przepisów, dotyczących organizacji i zakresu działania samorządu terytorialnego, wniesiony zostanie prawdopodobnie na sesję jesienną.

wych zjazdach naukowych. Dla umożliwienia wydrukowania odpowiedniej ilości podręczników szkolnych Rząd powziął decyzję przydzielenia w drugim i trzecim kwartale br. znacznych ilości papieru na ten cel, ograniczając równocześnie jego zużycie w innych dziedzinach.

W dziedzinie kultury i sztuki państwo polskie miało do pokonania bardzo wielkie trudności w związku z obniżeniem wyniszczeniem elementu kulturalnego i dorobku narodowego. W pierwszej fazie prac Rząd rozciągnął opiekę nad dwoma tysiącami pracownikami kulturalnymi, nad ocalałymi dobrami kulturalnymi i kontynuował akcję rewindykacji z zagranicy polskiego mienia kulturalnego. Po tej pierwszej fazie przyszły musi akcja upowszechniania kultury wśród najszerszych warstw narodu. Akcja ta wymaga wielkich wysiłków organizacyjnych i materialnych, musi być jednak podjęta i prowadzona w interesie Polski Ludowej.

Wojsko pod znakiem demobilizacji

Przechodząc do omówienia spraw wojskowych, tow. Premier oświadcza, że wojsko żyje pod znakiem demobilizacji, która zostanie zakończona w lipcu i sierpniu br. Rząd zaopatrza demobilizowanych żołnierzy w odzież. Demobilizowani zostają osiedlani na Ziemiach Zachodnich.

Ze względu na realizację planu odbudowy kraju, budżet wojska jest szczerpny. Dzięki wysiłkom oszczędno-

Zagadnienia przemysłu i handlu

Wzrost produkcji rolnej i przemysłowej — mówi dalej tow. Premier — i należy rozdzielać dochody społeczne są podstawowymi elementami poprawy i konsekwentnej poprawy. Przemysł wszedł w dodatkową fazę rozwoju i przekroczył poziom produkcji przedwojennej. Jeżeli poziom produkcji w roku 1938-39 przyjęć za wskaźnik 100, to produkcja węgla wynosi obecnie 140, stali surowej 164, cementu 139, lokomotyw 196, samolotów 291, azotniaku 296. Wzrost produkcji od maja r. ub. do maja br. jest niewątpliwy. W większości przemysłów plan produkcji został wykonany z nadwyżką. Poziom produkcji niektórych wyrobów nie osiągnął jeszcze poziomu przedwojennego, ale i w tych wyrobach szybkość wzrostu produkcji każe przypuszczać, że w niedługim czasie zostanie osiągnięty poziom przedwojenny. Zostały stworzone podstawy równowagi przemysłu i pozwala one zagospodarować poważne sumy na rzecz budżetu państwa. Akcja oszczędnościowa dała efekt w postaci obniżenia kosztów własnych o 6.700.000.000 zł.

Plan oszczędnościowy zostanie w wykonaniu przekroczony.

W dziedzinie wymiany towarowej wysiłki Rządu były skierowane na opanowanie wyższych cen i przywrócenie realnej wartości pieniądza. Ustawy uchwalone przez Sejm weszły w stan realizacji i dają już realne wyniki w zahamowaniu wzrostu cen, a w niektórych wypadkach pozwoliły osiągnąć nawet obniżkę. Komisje Specjalne do walki z nadwyżkami walczą ze spekulacją przede wszystkim przy pomocy światła pracy zorganizowanej w związkach zawodowych. Ekspedycja kontrolująca skoncentrowała przeszło 20 tys. sklepów i stwierdziła w nich spekulację. Wyrazem kilkunastodniowej nasilonej akcji jest powrót cen do poziomu.

Tow. Premier zaznacza i podkreśla, że polityka gospodarcza Rządu nie jest skierowana przeciw inicjatywie prywatnej. Premier podkreśla służ-

bowym, wyżywienie w wojsku utrzymywane jest na odpowiednim poziomie, osiągnięto poważne wyniki w konserwacji sprzętu i uzbrojenia. Usunęto 116 tys. min. Postawa wojska w zwalczaniu bandytyzmu, wkład w odbudowę kraju — daje gwarancję, że odrodzone wojsko jest wiernym i coraz sprawniejszym ramieniem Polski Ludowej.

ność stanowiska zrzeszeń kupieckich i rzemieślniczych, które współdziałały z Rządem w walce przeciw spekulacji w imię uzdrowienia handlu. Pożątkowa faza istnienia domów towarowych — oświadcza dalej tow. Premier — wykazała ich celowość. Powinny być one organizowane przez spółdzielczość i przez Państwo.

Spółdzielczość była i pozostanie jednym z najważniejszych elementów gospodarczych, a Rząd uważa, że rola spółdzielczości powinna być jeszcze znacznie rozszerzona. Dyskusja prowadzona w ostatnich czasach wyjaśniła wiele nieporozumień i nie tylko nie osłabiła, ale przyczyniła się do wzmocnienia spółdzielczości.

Państwa na rynku zbożowym została opanowana. W akcji skupu zboża współdziałała z Rządem spółdzielczość i handel prywatny i zaopatrzenie ludności jest zabezpieczone.

Wachlarz umów handlowych i finansowych z zagranicą znacznie się rozszerzył, tow. Premier omawia poszczególne umowy ze Związkiem Radzieckim, W. Brytanią, Czechosłowacją, Jugosławią, Szwajcarią, Austrią, Finlandią i radziecką strefą okupacyjną w Niemczech. Prowadzone są pertraktacje w sprawie umów handlowych z Bułgarią, Węgrami i Rumunią.

Odrębny zagadnieniem jest gospodarka i finansowa pomoc Międzynarodowej. W najcięższym gospodarczo okresie Polska doznała pomocy od UNRRA. Premier wyraża jej, imieniem Rządu, obecnie i w końcowym okresie istnienia tej instytucji wdzięczność za całokształt działalności.

Z wdzięcznością przyjęliśmy pomoc ofiarowaną nam przez Związek Radziecki, z wdzięcznością włączamy zamierzenia dążące do przedłużenia pomocy UNRRA, chcemy jednak wierzyć, że pomoc ze strony zagranicy będzie nam udzielona z poszanowaniem naszej suwerenności i podstawowych założeń naszej polityki wewnętrznej i zewnętrznej.

Sytuacja aprowizacyjna opanowana

Przechodząc do omówienia sytuacji aprowizacyjnej i żywnościowej — tow. Premier podkreśla, że trudności w tym zakresie wyłoniły się przede wszystkim na odcinku zbóż chlebowych, Pol-

ska posiada poważny deficyt zbożowy, który może być pokryty jedynie w drodze dostaw zagranicznych. Ponieważ dostawy te nie dopływały, wyłoniła się konieczność przedsięwzięcia środków

Nasza polityka społeczna i lecznictwo

Następnie tow. Premier omawia obszerne prace Rządu w zakresie polityki społecznej, podkreślając, że Polska idzie w kierunku nie tylko realizowania zasady wykorzystania wszystkich środków produkcji, ale i sił roboczych. Zagadnienie płac jest regulowane przez umowy zbiorowe.

Stan bezpieczeństwa i higieny pracy uległ w porównaniu ze stanem przedwojennym niewątpliwemu pogorszeniu, wskutek dewastacji urządzeń technicznych ochronnych i higienicznych w zakładach pracy. Rząd liczy na to, że wzmocniona akcja instrukcyjno-szkoleniowa oraz współdziałanie Rad Zakładowych winny stępić ostrość tego zjawiska.

Wielką wagę przywiązuje Rząd do

akcji czasowej pracowniczej. Tow. Premier podkreśla doniosłą rolę zw. zaw. w tym zakresie.

Przechodząc do zagadnień lecznictwa tow. Premier stwierdza, że w zakresie tym możemy się poszczycić szeregiem poważnych osiągnięć, przy czym specjalną troską Min. Zdrowia jest leczenie i zapobieganie gruźlicy. Wzrosła ilość poradni powiatowych i miejskich, jak również uzdrowisk państwowych.

Katastrofalne zjawisko alkoholizmu w Polsce wymaga wyłączonej i skoordynowanej akcji wszystkich czynników państwowych i społecznych.

Należy podkreślić, że w stosunku do roku 1945 śmiertelność zmniejszyła się o 63 proc.

Oszczędność, realność i dobre wykonanie

Z kolei tow. Premier omawia zagadnienia finansowe. Wskutek poprawności akumulacji i dystrybucji środków pieniężnych uniknięliśmy inflacji. Udało nam się nie tylko doprowadzić do równowagi budżetu państwa, ale także stopniowo zmniejszać zadłużenie skarbu. Nasze budżety charakteryzują oszczędność, realność i wykonanie lepsze od zaplanowanego. Nastąpiła całkowita reforma ustawodawstwa podatkowego, z uwzględnieniem popierania wszystkich form życia gospodarczego w kraju. W okresie rozpoczynającego się wykonania 3-letniego planu gospo-

darczego wszystkie sektory gospodarki, podobnie jak cały świat pracy muszą się zdobyć na maksymalny wysiłek. W polityce finansowej ciężar podatkowy będzie rozłożony równomiernie na wszystkie warstwy społeczne, jednocześnie jednak Rząd będzie tępił tych, którzy się będą uchylali od koniecznych ciężarów na rzecz Państwa. Tow. Premier kategorycznie stwierdza, że Rząd nie nosi się z żadnymi zamiarami reformy walutowej, natomiast zdąży do równowagi poszczególnych elementów, umożliwiających stabilizację złotego.

Poprawa bezpieczeństwa i zadania wymiaru sprawiedliwości

Ważnym elementem stabilizacji stosunków w kraju jest zagadnienie bezpieczeństwa. Ogólny stan bezpieczeństwa w kraju uległ znacznej poprawie. W wyniku amnestii ujawniło się 59.576 osób, związanych z podziemiem. Zarobowano też znaczny spadek napadów w porównaniu z okresem ubiegłym. Aparat bezpieczeństwa walczyć będzie nadal z pozostałymi niedobit-

kami podziemia i wszelkimi formami politycznej dywersji. Działalność M. licy Obywatelskiej uległa znacznemu usprawnieniu, co wyraża się wyższym procentem wykrywanych przestępstw. Na wschodnich terenach kraju, nękanych dotychczas przez bandy ukraińskie, nastąpiła znaczna poprawa i w najbliższym czasie zapanuje zupełny spokój.

Tysiące nieznanych podatników ujawnia akcja władz skarbowych

Ob. mgr. S. Kolakowski — dyrektor Departamentu Podatków i Opłat w Ministerstwie Skarbu udzielił przedstawicielowi SAP-u następujących informacji na temat akcji upowszechnienia obowiązków podatkowych.

Na całym obszarze państwa urzędy skarbowe i rewizyjne przeprowadzają kontrolę ksiąg, połączoną z ogledzinami i ilustracją przedsiębiorstw. Władze podatkowe kontrolują, czy zapasy towarów i gotówki w przedsiębiorstwach zgodne są z danymi, wynikającymi z prowadzonych ksiąg.

Akcja urzędów skarbowych i rewizyjnych zmierzająca równocześnie do ujawnienia tych osób, które ukrywają się w ogóle przed władzami podatkowymi, zatajając fakty prowadzenia przedsiębiorstwa, czy też wykonywania innej działalności, która podlega opodatkowaniu.

Przy obecnej bardzo niskiej moralności podatkowej pewnej części podatników, akcja urealnienia obrotów i dochodów podatkowych nie jest ta-

twą. Dotychczasowe osiągnięcia wskazują jednak na pomyślny jej rozwój.

Wyniki z całego państwa nie są jeszcze dokładnie uchwytne. Ale np. na terenie Izby Skarbowej w Warszawie w samym tylko m-cu maju rb. ujawniono ponad tysiąc nieznanych dotychczas podatników, w tym 15 większych przedsiębiorstw (wytwórnie cukierków, przedsiębiorstwa budowlane, rzemieślnictwo itp.).

W następstwie tych kontroli władze skarbowe wymierzyły odpowiednie należności na podatki: obrotowy i dochodowy, ustalając w stosunku miesięcznym ponad 150 milionów zł obrotów i 25 milionów zł dochodów osobom, które dotychczas jako podatnicy nie były znane urzędowi skarbowemu. Kwoty te nie są jeszcze ostateczne i niewątpliwie okazały się znacznie wyższe po zakończeniu dochodzeń.

Niezależnie od urealnienia zobowiązań podatkowych, władze skarbowe pociągają osoby, winne ukrywania obrotów i dochodów przed organami skarbowymi, do odpowiedzialności karnej.

Nowe spółdzielnie pracy dobrodziejstwem dla 2000 kobiet

Łódzki Urząd Zatrudnienia w porozumieniu z Ligą Kobiet organizuje spółdzielnie pracy dla

Nowy ambasador USA przybędzie w lipcu

Nowoimianowany ambasador amerykański w Warszawie m. Stanton Griffis wyruszył dnia 19 bm. z Londynu na kontynent.

Ambasada amerykańska w Warszawie informuje nas, że ambasador Griffis przybędzie w pierwszym tygodniu lipca.

Michał Szuldentfrei

Przewodniczący C. K. Bundu w Polsce

Co na to mówi „Bund” w Polsce

Na marginesie ostatniej polemiki

W „Głosie Ludu” Nr. 161 pojawił się artykuł tow. Zachariasza „Światowy Bund a sprawy polskie” — artykuł, który tow. Hochfeld w „Robotniku” Nr. 160 scharakteryzował jako „ostrą” — i właśnie z „piętą na ustach” — przeprowadzony atak na „Bund”, a więc na integralną część ruchu socjalistycznego w Polsce.

Wyjaśnienia tow. Hochfelda — wyjaśnienia rzeczowe i precyzyjne sformułowane — nie zadowolily jednak „Głosu Ludu”. W Nr. 165 pojawił się znów artykuł tow. Werfela, który mimo polemiki z uwagami tow. Hochfelda, nawiązał do różnych twierdzeń tow. Zachariasza, a więc np. twierdzenie, że „Włókier” nowojorski jest organem Bundu, że na odmienne poglądy polityczne niektórych zagranicznych bundowców nie ma odpowiedzi w polskiej prasie bundowskiej, że polscy bundowcy nie ujawniają w publicznej dyskusji tych różnic ideologicznych, jakie zachodzą między nimi a niektórymi, zagranicznymi grupami bundowskimi.

Ta polemika zmusza nas, polskich bundowców, by odpowiedzieć na zadane nam pytanie „Co na to mówi Bund w Polsce”.

Bund w Polsce wydaje tylko „Folkscaftung” w języku żydowskim i „Głos Bundu” w języku polskim. Gdyby tow. Zachariasz i Werfel mieli wolę obiektywnego czytania tych pism, na ledby oni jasne i wyraźne sformułowanie poglądów politycznych polskiego Bundu.

Rewolucyjny socjalizm

W „Głosie Bundu” z dnia 15 czerwca 1947 r. przytoczony jest skrót referatu politycznego, wygłoszonego przez mnie właśnie na światowej konferencji organizacji bundowskich w Brukseli. Wystarczy dla charakterystyzacji politycznej Bundu w Polsce przytoczyć z tego referatu kilka zdań:

„Partia nasza jako partia rewolucyjnego socjalizmu akceptuje następujące podstawy politycznej rzeczywistości: 1. radykalna przebudowa porządku społecznego, 2. konieczność utrzymania władzy w rękach klasy robotniczej, 3. jednolity front robotniczy.

Tym samym partia akceptuje politykę Rządu, do którego ustosunkowała się od początku pozytywnie”. I dalej: „Bund w Polsce zwalcza wszystkie antysowieckie nastroje i poglądy zarówno w skali państwowej, jak i na arenie międzynarodowej”.

W końcu lutego b. r. odbył się we Wrocławiu VIII Zjazd Bundu w Polsce. Zjazd przyjął deklarację polityczną, ogłoszoną w prasie bundowskiej. I mówić warto zacytować dla poznania oblicza politycznego Bundu w Polsce niektóre tylko zdania tej deklaracji („Folkscaftung” Nr. 3).

„Te przemiany społeczne dokonujące się w Polsce nie na drodze, nakreślonej przez reformistyczny socjalizm, stają się one możliwe dzięki temu, że klasa robotnicza przejęła władzę i wstąpiła wcielając do budowania podstaw dla radykalnej społecznej przebudowy... Ten proces głębokiego przekształcenia ustroju społecznego dokonuje się dzięki polityce jednolitego frontu obu proletariackich partii PPS i PPR”.

Stanowisko wobec SPD

Wyżej wspomniany Zjazd Bundu w Polsce, odbyty w lutym 1947 r., sformułował także negatywne stanowisko polskiego Bundu wobec niemieckich socjalistów i dopuszczenia ich do

„Przegląd Akademicki”

Ukazał się trzeci już numer wydanego przez młodzież akademicką miesięcznika „Przegląd Akademicki”. Numer ten zawiera m. in. artykuły: Andrzeja Gwiżdża („Głowy w płasku”), Jana Reychmana (Aktualny temat polsko-czechosłowackiej współpracy akademickiej), Bohdana Kowalskiego („Zachodnim szlakiem”), Interesujący dział — „Polacy za granicą” przynosi korespondencję z Londynu o młodzieży za granicą Jerzego Adamskiego i o studentach polskich we Włoszech w latach 45 i 46 — Marcina Czerwńskiego. W dziale naukowym znajdujemy artykuły Andrzeja Grzegorzewskiego („Tendencje metodologiczne w filozofii współczesnej”) i Zbigniewa Czerskiego („Reforma studiów prawniczych”), w dziale literatury i sztuki — Jana Białostockiego („Książka wieczna i dziś”) i Andrzeja Jakimowicza („Jeszcze o wystawie grupy „Warszawa”).

Numer zamyka jak zwykle spora ilość korespondencji z życia akademickiego, przegląd prasy, i kronika życia akademickiego

międzynarodowych konferencji socjalistycznych.

Dnia 7 czerwca br. Bund w Polsce przez usta swojego przedstawiciela określał na międzynarodowej konferencji socjalistycznej w Zurichu wobec delegacji socjalistycznych 19 krajów — swoją ideową postawę, mówiąc: „Bund był w ciągu całego półwiecza swojego istnienia i jest dzisiaj nadal partią żydowskiego proletariatu, partią socjalistyczną, partią socjalizmu rewolucyjnego a zarazem demokratycznego i wolnościowego. W tym duchu Bund wychowuje masy żydowskie, głosząc, że lech los i wyzwolenie są ściśle związane z ogólnym postępem ku demokracji i socjalizmowi w tych krajach, w których masy te żyją”.

Wszystkie te deklaracje programowe i ich realizacja w codziennym życiu politycznym powinny stanowić dla każdego, który nie ma intencji „flankowych ataków”, jasną, wyraźną i do stateczną linię demarkacyjną między polityczną polityką Bundu w Polsce a poglądami, które znalazły swój wyraz w cytatach wyzyskanych przez tow. Zachariasza Werfela, wyjętych dowolnie i nieobiektywnie z jakiegos artykułu któregoś bundowca zagranicznego.

Różnice ideologiczne

Te różnice ideologiczne istnieją i nie są bynajmniej zacierane. Bund w Polsce — tak, jak zresztą każda organizacja bundowska w innych krajach — zachowuje całkowitą samodzielność polityczną i organizacyjną, mając możność niezależnego deklarowania i realizowania swojej linii politycznej. Toteż zasadniczo fałszywe jest twierdzenie o utworzeniu światowego „Bundu”. Istnieje samodzielny,

organizacyjny i polityczny Bund w Polsce — tak samo jak Bund we Francji, Ameryce czy w innych krajach. Jeżeli te wszystkie organizacje bundowskie odbyły wspólną konferencję w Brukseli, to przez to bynajmniej nie utworzyły i nie miały zamiaru utworzyć światowego „Bundu”.

Więzy wspólnej tradycji, wspólnego ogólnego ideału socjalistycznego i wspólnego podjęcia do walki zaganadnień życia żydowskiego (walka z antysemityzmem, stosunek do sjonizmu, dążenie do likwidacji obozów żydowskich w Niemczech i w Austrii, sprawy narodowej kultury żydowskiej i t. d.) stworzyły podstawę do wyłonienia Komitetu koordynującego, działalność organizacji bundowskich w wymienionych dopiero sprawach, które

te organizacje bundowskie uznają za wspólne i za możliwe do skoordynowania. Na tym polega ten „wspólny język bundowski”, o którym obrazowo pisał tow. Jaszuński, a który tak wielokrotnie „zaniepokoił” tow. Zachariasza.

Różnice stanowisk między Bundem w Polsce a częścią bundowców zagranicznych znajdują swój wyraz zarówno w dyskusji i polemice z nimi (np. na konferencji w Brukseli lub na łamach naszej prasy, jak również przez pozytywne formułowanie naszego stanowiska i działalność na rzecz tego stanowiska. Sprawa decydująca o tym, w jaki sposób bundowcy polscy mają się „odróżnić” od bundowców zagranicznych, należy wyłącznie do Bundu w Polsce.

Wiadomości sportowe

Kolarze szykują się na Paryż

Ustalenie ekipy na mistrzostwa świata

Polski Związek kolarski wyznaczył już ekipę na mistrzostwa świata w Paryżu.

Drużyna polska składać się będzie z 4-ch szosowców i 2-ch torowców. Podstawą do wyłonienia reprezentantów szosowych jest oczywiście Drużyna Narodowa, z której zewnętrzni najlepší Napierała, Wiśniewski i Wójcik z Warszawy oraz Pietraszewski Lucjan z Łodzi uzyskali paszporty na wyjazd.

Wśród zawodników torowych wybór nie był trudny, bo właściwie

mamy ich zaledwie dwóch, którzy przedstawiają klasę wyższą niż krajową a są to: Kupczak z Krakowa i Bek z Łodzi.

Trudno przewidywać, jak wypadnie start naszych kolarzy na arenie międzynarodowej, gdyż będzie to po

Obrona dysertacji

Wielu dyrektorów i głównych inżynierów produkujących fabryk charkowskich gotuje się do obrony dysertacji dla uzyskania tytułu naukowego „kandydata nauk technicznych”. Pierwsza grupa dysertantów zorganizowała się przy charkowskim naukowo-technicznym towarzystwie konstruktorów maszyn i przystąpiła do studiowania filozofii i języków obcych.

Co myśli „radziecka żona” o Anglii

Z NANY brytyjski tygodnik „Illustrated Leader” zamieszcza obszerny artykuł napisany przez pierwszą „radziecką żonę” — obywatelkę ZSRR, która poślubiła Anglika i przybyła do Anglii. Pani Murray jest córką oficera Czerwonej Armii i urzędnika radzieckiego ministerstwa spraw zagranicznych. Wyjechała za mąż za oficera brytyjskiej misji wojskowej w Moskwie i

przyjechała z nim do Wielkiej Brytanii.

Ponieważ 15 kobiet radzieckich poślubiło Brytyjczyków, pani Murray uważa — jak pisze — za stosowne podzielić się z nimi wrażeniami ze swego pobytu w Wielkiej Brytanii.

„Zabieram głos tylko we własnym imieniu, ale jestem pewna, że wiele moich rodaczek, które tu przyjadą, będzie uważało tak jak ja. Zawsze interesowałam się Wielką Brytanią. Była ona dla mnie zawsze ojczyzną Shakespeare’a, Byrona, Dickens’a, słoty Brontë. Gdy przybyłam tu, stwierdziłam, choć bardzo dużo rzeczy zachwycało mnie, że nie wszystko jest tak piękne i wspaniałe, jak sobie wymarzyłam”.

Pani Murray opisuje najpierw to, co jej się w Anglii podoba, a następnie przeprowadza ciekawe porównanie stosunków panujących w jej kraju rodzinnym i w nowej, przybranej ojczyźnie.

„W Rosji ludzie nie mają wielkich majątków, ale według powszechnej opinii, nikt, kto posłada wykształcenie, nie jest biedny. Każdy chce się uczyć. Gdy ktoś jest biedny w Anglii — sytuacja jest dużo poważniejsza, gdyż w mniemaniu wszystkich ten, kto nie ma pieniędzy, — nie ma nic”.

Również nie podoba się pani Murray stosunek do kobiet. Pisze:

„Kobiety radzieckie mają szerokie zainteresowania. Pomimo posiadania dzieci — pracują, studiują. Dzieci oddawane mogą do żłobków. W Anglii matka zajmując się tylko dziećmi i domem”.

„Chciałabym, aby moje życie nie ograniczało się tylko do domu. Chciałabym wstąpić do Oxfordu czy Cambridge i uzupełnić studia. Chciałabym spotykać artystów, pisarzy, aktorów. Tutaj żąda się ode mnie, abym była tylko gospodynią. Chciałabym należeć do klubów sportowych — tak jak należałam w Rosji, lecz to byłoby tutaj uważane za dzwactwo ze strony matki trojga dzieci. Chciałabym oddać swych synów do najlepszych szkół, np do Eton. Tu, w Anglii mówią mi: „to jest niemożliwe, bo nie masz pieniędzy”. Nie mogę zgodzić się z takim poglądem, ani ja ani żadna z moich rodaczek”.

Na zakończenie pani Murray stwierdza, że najbardziej zadziwiła ją w Anglii całkowity brak zainteresowania szarych obywateli sprawami artystycznymi, teatrem, literaturą, ograniczenie zainteresowań do ram własnego mieszkania.

„Widziałam w Anglii teatr, widziałam angielskie filmy. U nas w Rosji sądzi się i ocenia aktora według jego talentu, a nie wyglądu i stroju. Myślę, że więcej można się nauczyć oglądając filmy i sztukę radzieckie. Życie kulturalne kobiet w warstwie robotniczej wydaje mi się w Wielkiej Brytanii szczególnie cenne”.

ZSRR w przededniu zniw

Kończąc dotychczasowy rok stawił się do przygotowania się energicznie do zniw. Deszcze, które nawiedziły te strony w maju, rolnicy dobrze nadzieje. Wszędzie przystąpiono do pelenia zbóż i remontu kombajnów i maszyn rolniczych. Dobry urodzaj zapowiada się w Sławoropolskim Kraju i w regionach przykubańskich.

W Turkmenii natomiast i Uzbekistanie akcja zniwowa jest już w pełnym toku. Zbiór jęczmienia dobiega końca, dojrzewa ożminka i jara pszenica, ziemniaki, ogórki i jarmuż zapowiadają się dobrze. Zbiór ziarna przewyższał przeszłoroczne plony o 100 proc. z każdego hektara.

Przed wystawą urbanistyki w Paryżu

Przygotowania do Międzynarodowej Wystawy Urbanistycznej i Mieszkalnictwa w Paryżu są już na ukończeniu. Nad stołkiem polskim pracował sztab architektów i grafików z komisarzem wystawy inż. Karpińskim na czele. Zarówno planse, jak i konstrukcja nośna stoiska polskiego, są już wykonane. Pod koniec przyszłego tygodnia całe stoisko zostanie załadowane na pociąg i wyruszy razem z kierownictwem do Paryża.

10 lipca nastąpi otwarcie wystawy w Grand Palais. Polska otrzymała tam bardzo ładne i wielkie stoisko, które będzie sąsiadować ze stoiskami czechosłowackim i duńskim. Stoisko nasze zobrazuje dorobek Polski w zakresie planowania urbanistycznego, budowy osiedli i domów mieszkalnych oraz praktycznych osiągnięć w odbudowie.

M. in. wystawimy pokazowy plan nowej Warszawy w specjalnie opracowanych planszach, plan zagospodarowania przestrzennego Polski oraz wybrane przykładowe plany innych miast polskich, jak Poznań, Gdynia, Gdańsk i Garwolin, jako przykładowego małego miasteczka prowincjonalnego. Wystawimy również planse WSM, jako przykład stołecznego budownictwa miejskiego oraz typy budynków wiejskich, realizowanych w Piasecznie i typy domów robotniczych, przeznaczonych dla górników w Zagłębiu Śląsko-Dąbrowskim.

Prof. Joliot-Curie w swym laboratorium

Takim go zobaczymy w filmie francuskim, opartym na życiu wielkich uczonych francuskich.

Międzynarodowy raid samochodowy (I)

Etap pierwszy — głównie pociągami

Nad głową pachnie mi gałązka jaśminu. Wrzuciły ją nam do samochodu dzieci w Pułsku. Ruszyliśmy w drogę...

W Warszawie, na stadionie WP zaczęło się wszystko niesłychanie dostojnie i uroczysto. Samochody ustawione w rzędach, zrobiono próby silników i kuligiem ruszyliśmy do Radzimina na start. Peim swedem dośladem się do świętego samochodu, Początkowo wprawdzie wylosowałem jeepa, ale tak narzekalem, że kierowcy raidu zlitowali się wreszcie i przesadzili mnie na wspaniałego Adlera „Autobahna” prowadzonego przez p. Witkowskiego z Warszawy. Wraz ze mną jedzie człowiek o dwóch aparatach fotograficznych — sympatyczny Czech, p. Henry Marco, korespondent dzienników czeskich i amerykańskich.

Współpraca polsko-czeska przedstawia się jak najlepiej. Już w Radziminie panielśmy dla kuraża „cwiartkę z angielską gorzką” i auspicje wydawały się idealne. Niestety — tylko się wydawały.

Godne towarzystwo

Wystartowaliśmy w godnym towarzystwie. W klasie naszej startuje Chevrolet z mistrzem Rychemerem przy kierownicy, supersportowa Alfa Romeo i archaiczna Bugatti, która jest wprawdzie antykiem sprzed którejś tam wojny, ale prowadzi ją nie byle kto, bo sam Jasio Ripper, bohater przedwojennych Wyścigów Tatrzańskich. Nie się Jasio nie zmienił od czasów przedwojennych, kiedy to na swojej starej, podejrzewam nawet, że tej samej Bugacie, — z powodzeniem konkurował z takimi asami jak von Stuck i Caracciolo.

Próbę szybkości przebyliśmy na ogoł pomyślnie. Najlepiej podobno zrobił ją Wierba — zwycięzca warszaw-

O przyjaźni polsko-czeskiej i dżentelmenie ze Słupska

skiego wyścigu ulicznego na własnoręcznie przez siebie zmontowanej, bieżni aerodynamicznej Lanzi.

Tempo wzięliśmy z miejsca ostro. Witkowski stwierdził, że jego Adler motorek ma tip-top, ale z karoserią i podwoziem jest słabiej. W gruncie rzeczy nie ma co ukrywać — rozlatuje się. Od Pułsku zwołiliśmy i wyboistymi objazdami tłuczemy się dalej. Zrobiło się ciemno, co często zdarza się nocą i zaczął lać deszcz. Witkowski jedzie ostrożnie i z umiarem. Mija nas Chevrolet Rychemera i niedługo później z potwornym rykiem przemija się Bugatti Rippera.

Trafiaamy na pierwszą ofiarę raidu: w blasku reflektorów widać stojącą na skraju szosy niską Alfa Romeo. Jedziemy ostrożnie, więc zatrzymujemy się i pytamy. Niestety, Mechanizm kierownicy się urwał i o mały włos nie wlecieli na drzewo. Cała załoga leży pod samochodem i gorączkowo majstruje. Ratujemy ich jakas arcyprzebieżna sroba i turliamy się dalej. Deszcz leje coraz bardziej. Łapiemy po kole trzy gwoździe. Montaż gumy przy ulewym deszczu nie jest rozkoszą, ale co zrobić... Wstyd siedzieć w wozie, kiedy inni pracują.

Nawalają hamulce. Witkowski je ja koś poprawia, ale ostatnie 200 kilometrów do Gdyni jedzie, manewrując wyłącznie biegami. W Toruniu zastajemy w Marco. Jak niewinnie dzieci i budzimy się dopiero w Gdyni, gdzie jest krótki postój.

O mały włos...

Tracimy prawie godzinę czasu na reperację gum i hamulców. Następny

punkt kontrolny jest w Postominie, czyli zaledwie 130 km. Smarujemy zdrowo, żeby odrobić spóźnienie. Hamulce mimo naprawy nie chcą jakoś działać. Za Węherowem oszujemy charakterystyczny smród palonej gumy. — Oho, — ostrzegam Witkowskiego, — coś nie jest dobrze. — Sprawdzamy, ale na oko nie groźnego nie widać. Mimo tego jedziemy wolniej. W Łęborku dzieje się dziwna historia: nie jestem pewien czy to hamulce przestały definitywnie działać, czy coś innego, dość na tym, że jadąc na dużej szybkości wąską uliczką zaczynamy nagle tańczyć. Uliczka skręca w prawo, Witkowski szybko, usiłując przeznąć biegi, ale nie... W warianckim iście skracie walimy z rozpadem bokiem o krawężnik, o mały włos nie rozduszając o ścianę miłego jegomościa w białym rzeźnickim kitlu. Odycham z ulgą, ale po kilkunastu metrach trzeba stanąć. Felga jest zupełnie skrzywiona, Zmieniamy koło.

Tracimy cenne minuty i znowu gnamy dalej. Śmierdzi niestety coraz bardziej i wreszcie gęsty kłęb dymu ukazuje się w okolicy skrzyżni biegów. Niedobrze — sprzęgło. Witkowski ma coraz smutniejszą minę. Wszyscy milczymy. Problem jest teraz tylko jeden: dojedziemy do Szczecina, czy nie?

Nie dojechalismy. Coś w motorze zagrzętało, chrupnęło i strudzony Adler przestał nagle ciągnąć, mimo, że motor pracuje na pełnych obrotach...

Wysiadamy z samochodu i z raidu. Witkowski jest rozpaczony. Wszystko przewidział, ale defektu sprzęga nie. Próbuje jeszcze coś prowizorycz-

nie naprawić, ale gdzie tam. Samochód rozkraczył się dokumentalnie. Szkoda gadać.

Samotni i opuszczeni

Zostajemy we dwóch z Marco samotni i opuszczeni. Jedziemy na samym końcu i na złapanie jakiegokolwiek wozu nie ma szans, a do Szczecina jeszcze przeszło dwieście kilometrów. Postanawiamy jednak za wszelką cenę dojechać. Nie byłibymy przecież dziennikarzami. Witkowski zatrzymuje jakiś ciężarowy samochód i prosi go o podholowanie do Łęborka. Medytujemy co robić i w tej chwili za polską górą ukazuje się pociąg. Idzie na zachód — do Szczecina. Jeżeli do Szczecina — musimy się w nim znaleźć. Jedyna nasza szansa.

Błyskawiczna rozmowa z zoferem ciężarówki i po chwili gnamy już równoległe do pociągu, telepiąc się na pace. Ciężarówka — wysoc starożytny egzemplarz, dobywa z siebie wszystkich sił. Pędzona jest gazem drzewnym, ale podniecona widocznie naszymi norwowymi skokami, osiąga szybkości wręcz niebywale. Na pierwszej stacji pociąg jest górą, ale do następnej dochodzimy łeb w łeb. Zofer jedzie jak na wyścigach: ostatni zakręt, wzięty prawie na dwóch kołach i wskazujemy do ruszającego pociągu.

Odychamy z ulgą i śmiejemy się do siebie. Wygraliśmy. W Szczecinie będziemy przed startem do następnego etapu. Zofer w ostatniej chwili krzyknął mi swoje nazwisko, ale zbyt byłem zdenerwowany, żeby je zapamiętać. Wiem tylko, że samochód był z Urzędu Drogowego ze Słupska firmy Renault, a zofer mało że gentlemem... Prawdziwy sportowiec. Jesteśmy w Szczecinie...

Tomasz Domaniewski.

Lato — wakacje — wczasy

Obozy polskiej YMCA cieszą się znaną popularnością wśród młodzieży.

Woda niżej (I)

Najurodzajniejsza gleba w Polsce

Żuławy — ziemia wydarta wodzie

Jeśli przyjrzymy się dokładnie mapie Polski, od razu zwróci nam uwagę na nieforemny trójkąt, którego wierzchołki stanowią: Gdańsk, Malbork i Elbląg. Obszar ten, położony niżej poziomu morza i Wiśły, dzięki akumulacji materiału rzeczennego (na muli) jest od wieków bardzo urodzajną glebą.

Żuławy Gdańskie, Wielkie i Elbląskie były nie tylko spichlerzem miast, od których wzięły

swoją nazwę, lecz także zaopatrywały w żywność część śródkowych Niemiec.

Technika osuszania

Pierwszych prób osuszenia Żuław dokonano w początkach 15 wieku. Stare malowidła i rysunki, zachowane do dzisiaj, świadczą o tym, że w tym czasie używano już pierwszych sposobów wydzierania ziemi żywiołowi wodnemu. Nieskomplikowane czerpaki, w późniejszym okresie stawiane wiatrak, ustępowały z biegiem lat, w miarę postępu techniki, coraz lepszym urządzeniom, by w końcu skapitulować na rzecz maszyny parowej i elektrycznej.

Bez względu na to jednakże, jakimi posługiwano się urządzeniami, technika osuszania Żuław sprowadzała się do przekopywania ujęć dla wody, mającej spływać z południa na północ — do rzeki lub morza. Dlatego też Żuławy podzielono na niezliczoną ilość większych lub mniejszych pól t. zw. polderów, porzezynanych również niezliczoną ilością rowów odpływowych, służących do odprowadzania wody. Nad rowami budowano wały, uzyskując w ten sposób żyzną ziemię o powierzchni 160 tysięcy hektarów.

Opuszczając te tereny wiosną 1945 r. Niemcy poprzerywali część wałów, powodując kompletne zalanie Żuław.

Naprawa samych wałów nie przedstawiała wielkich trudności i odwodnienie tych terenów przy równoczesnym uruchomieniu wszystkich pomp, byłoby kwestią bardzo krótkiego czasu. Sprawa ta jednakże nie była taka prosta, jak się na początku wydawało. Niemcy bowiem uszkodzili ponadto pompy, demontując maszyny, niszcząc lub zabierając podstawowe ich części składowe. Używanie dzisiaj sprzętu dla pompowni jest problemem trudnym do rozwiązania.

Aby zniszczyć!

Jako przykład może posłużyć największa pompownia w Chłód

niewie. Pompownia ta, pracująca normalnie dla obszaru dwadzieścia jeden i pół hektara wypompowywała 21 tysięcy litrów wody na sekundę. Ogołocona z dwóch łożysk kulkowych stoi beczynnie. Zamówione w Szwecji łożyska kulkowe miały być wykonane dopiero po upływie dwu lat. Zdołano jednak niedawno uzyskać jedno łożysko, lecz wydajność pompy tym samym została zmniejszona do połowy.

Nie na tym jednak skończyła się złośliwość niemiecka. Zniszczone zostały ponadto linie wysokiego napięcia i cała sieć wodociągów. Brak wodociągów może się odbić bardzo niekorzystnie na życiu gospodarczym Żuław, gdyż na terenie tym nie ma studni i wiercenie ich byłoby bezcelowe, gdyż i tak woda nie nadaje się do picia.

Widok, jaki przedstawiały Żuławy w chwili rozpoczęcia prac odwadniających był bardzo przykry. Niektóre budynki gospodarskie i mieszkalne, zbudowane na mniejszych wzniesieniach zostały zalane wodą po dach, inne stały w wodzie, która wdzierała się do wnętrza przez otwory wejściowe i okienne. Dostęp do domów ocalałych na największych nasypkach był

niemożliwy przez morze wody, zarośniętej w przeważającej części szuwarami. Woda zalała również i wysokie wały, które były jednocześnie doskonałe niegdyś utrzymanymi szosami.

Wyniki prac

W pierwszym okresie prac nad osuszeniem Żuław zdołano, mimo wielkich zniszczeń, pociąć w ruch 30 procent mniejszych pomp. Po ich uruchomieniu przystąpiono natychmiast do renowacji rowów, służących do odprowadzania wody. Obecnie odwadnia się dalsze 15 tys. ha, do końca bież. roku przewiduje się osuszenie takiej samej ilości ziemi.

Chociaż ukończenie robót na Żuławach przewidziane jest już w końcu 1948 r., nie znaczy to jednakże, że w tymże roku będzie można zbierać plony. Tereny te zbyt długo pozostawały pod wodą i dlatego też najpierw zostanie zasiana trawa, a dopiero w 12 miesięcy później ziemia, wydarta z trudem wodzie, będzie oddana rolnikom.

Wanda Strzałkowska

Od maszyny rolniczej do parowozu

101 lat pracy Zakładów Cegielskiego

Zakłady H. Cegielskiego w Poznaniu założone sto lat temu przez Hipolita Cegielskiego, rozrosły się niedługo do potężnych rozmiarów.

Zalążkiem właściwego terytorium fabrycznego były place mieszczące się przy ul. Koźiej, nabyte w r. 1855. W roku 1847 zbudowano szepkę na skład żelaza. W tym czasie rozpoczyna się rozwój rolnictwa. Maszyny rolnicze, oto pierwsza produkcja fabryki. Plac nabyty okazuje się już wkrótce za mały i fabryka zostaje przeniesiona na ul. Strzelecką. Rozszerza się produkcja na maszyny do przemysłu związanego z rolnictwem: urządzenia gorzelni, maszyny cukrownicze, lokomobile. Już w r. 1862 budowane są urządzenia młynskie, wykonywane dostawy dla wodociągów miejskich w Poznaniu, gazometr dla gazowni poznańskiej itd.

NA RYNKU ANGIELSKIM

Znany Cegielski jest już za granicą. W 1862 r. są wyrzucane wyroby firmy na wystawie w Londynie i Hamburgu (młockarnie, siewniki, kotły parowe i lokomobile). Mimo ciężkich warunków pod zaborem pruskim fabryka żyje i rozwija się. Rok 1905 sprawa chwilowy i częściowy kryzys, gdyż podjęty zostaje eksport do Rosji. W roku 1909 rozpoczyna się praca przy budowie nowej fabryki na Główniej. W roku 1913 nowoczesna fabryka jest już zdolna do produkcji. Cyfra robotników wynosi wówczas 300 osób. Czas pracy był określony na 10 godzin.

Odzyskanie niepodległości rozpoczyna nowy okres w historii zakładów. Zrujnowany polski przemysł wymaga odbudowy. To samo dotyczy transportu. Już w 1921 r. uruchomiono fabrykę wagonów towarowych, oraz dział instalacji kotłowych.

Od roku 1923 rozpoczyna się produkcja parowozów. Nowe tereny fabryczne przy ul. Daszyńskiego szybko się zabudowują. Wreszcie fabryka Cegielskiego buduje wielką narzędziarnię, po czym w Rzeszowie rozpoczyna produkcję obrabiarek.

W czasie od 1925 do 1939 r. zbudowano około 80 instalacji kotłowych, o powierzchni ogrzewania od 150 do 1250 m kw. każda. Wykonano: 292 wagony osobowe i pocztowe, 34 wagony motorowe, 359 parowozów.

Ilość pracowników wzrasta do siedmiu tysięcy.

Następnie II wojna światowa. Okupant widzi, jaki efekt gospodarczy może dać Cegielski. Zmusza robotnika polskiego do podjęcia produkcji. W maju 1945 niepodległość odzyskana. Polski robotnik z polskim inżynierem odbudowuje zakłady. Oddział przy ul. Daszyńskiego był zniszczony w 25 proc., oddział I (odlewni) — w budynkach około 80 proc. i urządzenia 20 proc.

Dziś osiągnięto następujące wyniki: miesięczna produkcja parowozów polskiego typu Ty-45 — 15 sztuk łącznie

z tendrami, wagonów osobowych 15 sztuk, przy czym spodziewany jest dalszy wzrost do 25 szt. miesięcznie. Produkuje się: odlewy żeliwne dla potrzeb swoich i fabryki lokomotyw w Chrzanowie, części do wagonów towarowych, jak dźwigi, wsporniki, sworznie, śruby, wreszcie obrabiarki do metali. Z innych rzeczy zasługują na uwagę części rowerowe. Obecnie wykonuje się 5000 piast rowerowych miesięcznie.

JAK DOSZŁO DO TY-45...

Przypatrzmy się historii produkcji parowozów.

Pierwszą serię zapoczątkował parowóz towarowy Ty 23. Był to okres pokonywania szeregu trudności związanych z nową produkcją. Doświadczenie zdobyte w tym czasie umożliwiło przystąpienie do budowy innych parowozów. I tak ukazuje się parowóz osobowy — tendrak (OKI-27), przeznaczony do ruchu podmiejskiego, a w ślad za nim pospieszny Pu 29.

Już w 1931 r. parowozy H. Cegielskiego zdobywają rynek zagraniczny, przewyższając silną konkurencję wytwórców innych krajów. Bułgaria zakupuje 12 parowozów górskich tendraków, specjalnie dla niej skonstruowanych. Chiny otrzymują nowoczesny parowóz „Pacyfik”, mający zapoczątkować całą serię, czemu przeszkodziła wojna japońsko-chińska. Parowozy te cieszyły się całkowitym uznaniem na świecie. Przed agresją niemiecką wybudowano jeszcze tendraki górskie OK-32 oraz parowozy towarowe Ty 37.

Godnym uwagi i uznania jest okres po drugiej wojnie światowej. Nieliczna początkowo załoga fabryki parowozów przystępuje do pracy, mimo uszkodzenia warsztatu i walk toczących się jeszcze z okupantem na peryferiach miasta. Już w krótkim czasie r. kazuja się parowozy zbudowane z części pozostawionych przez Niemców (łącznie 85 sztuk). Przychodzą z doświadczeniem PKP, zakłady remontują jednocześnie parowozy poważnie uszkodzone podczas działań wojennych.

II Ogólnopolski Zjazd

TPZ

W dniach 22 — 23 czerwca r. b. odbędzie się w Warszawie w lokalu Klubu Oficerskiego przy Al. i Armii Wp. Nr 29 II Ogólnopolski Zjazd Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza. Otwarcie Zjazdu o godz. 10-ej rano.

Na Zjeździe zostanie omówionych szereg żywo interesujących zagadnień: politycznych, społecznych, gospodarczych, w pierwszym rzędzie zagadnienie akcji kulturalno — oświatowej wśród wojska i zagadnienie pomocy rodzinom i sierotom po poległych.

nych (łącznie 65 sztuk). Tymczasem dobiegają końca prace nad konstrukcją nowego polskiego parowozu Ty 45 i zakłady przystępują do budowy pierwszej serii tego typu. Parowóz Ty 45 został wystawiony na tegorocznych targach w Poznaniu.

Mimo ogromu trudności powojennych, związanych z dostawą materiału, brakiem odpowiednio wyszkolonego personelu, brakiem narzędzi itd., do dnia dzisiejszego oddano do dyspozycji PKP 70 parowozów typu Ty 45. Niezależnie od wspomnianego typu zakłady budują z remanentów poniemieckich parowozy Ty 43 (dotychczas 17). Należy podkreślić, iż wyposażenie parowozu sprowadzane przed wojną z zagranicy, obecnie wyrabiane jest całkowicie w kraju. Wymaga to ogromnego wysiłku, zważywszy iż brak nam odpowiednich urządzeń i doświadczenia. Wynikiem włożonej pracy i poświęcenia stał się parowóz tożsamy konstrukcji wykonany całkowicie w kraju.

CENNE OBRABIARKI

Jednym z podstawowych działów produkcji przemysłu metalowego jest produkcja obrabiarek i narzędzi.

Niemalą wkład w budowie obrabiarek przemerek daje Fabryka Obrabiarek przy Zakładach H. Cegielski w Poznaniu, współpracując z Z.P.O.

Właściwa produkcja Fabryki rozpoczęła się dopiero od czerwca 1946 r. tj. od chwili, kiedy zaczęły nadchodzić pierwsze obrabiarki z rewindykacji.

Fabryka jest obecnie w przede dniu wypuszczenia setnej obrabiarki. Za czas od 1 czerwca 1946 r. do chwili obecnej wyprodukowano 6 typów obrabiarek w następujących ilościach: 75 wiertarek ściennych do 32 mm średnicy wiercenia, 5 pil hydraulicznych do cięcia metali, 5 ostrzałek do pil łarczowych, 3 frezarki do maźnic wagonowych, 2 lejarki do maźnic, 1 frezarkę uniwersalną.

W stadium obróbki mechanicznej znajdują się 3 dalsze typy obrabiarek: dwie rewolwerówki o przelocie wrzeciona 32 i 40 mm i wiertarka promieniowa o wysięgu 1,5 metra i średnicy wiercenia w stali 55 mm.

Pierwsze maszyny zostaną wypuszczone na rynek w ciągu najbliższych 2 miesięcy. Program produkcyjny fabryki na 1947 i 1948 r. obejmuje 17 typów obrabiarek. Obecna produkcja 25 obrabiarek miesięcznie będzie wznosić stopniowo aż do 50 obrabiarek w pierwszych miesiącach 1948 r.

Przy wypełnianiu programu produkcyjnego, fabryka napotyka na szereg trudności natury gospodarczej i finansowej, które przeszkadzają w wykonaniu zamierzonego planu.

Trudności te muszą być i będą pokonane. Należy zaznaczyć, że PPS-owcy stanowią bardzo poważną siłę załogi fabrycznej.

Samowarki warszawskie

Codziennie przywożą i odwożą setki ludzi z podwarszawskich miejscowości zatrudnionych w stolicy.

(Foto AP)

Listy z Łodzi

Walka ze spekulacją

Łódź była zawsze „ziemią obiecana” dla wszelkiego rodzaju rekinów i spekulantów. Nierówności zyski — jednemu na złoto, drugiemu na pot i łew. Jeszcze dzisiaj w architekturze Łodzi widnieją dziwactwa, które dopiero w świetle ekonomiki rozumie się właściwie: pałace i wielopiętrowe budynki, obok parterowych domków i drewnianych rud. Przybył, który miasto nasze odwiedził, mi rżnąć nie może zrozumieć, skąd taka dysproporcja. Skąd? Po prostu, kamienice i pałace stawiane były z zysków fabrykantów; w jedno-parterowych drewnianych domkach gnieździł się pierwsi tkacz i później robotnik.

Czas przeorał mapę świata. Wiele się zmieniło, ale architektura Łodzi wciąż krzyczy o społecznych dysproporcjach w przeszłości. Została też pamięć o niezwykłych fortunach magnatów przemysłu

mię w drewnianych trepach, a już w trzecim pokoleniu dorabiali się milionowych majątków. Stąd utarło się mniemanie, że gdzieś jak gdzieś, ale właśnie w Łodzi „można się dorobić”.

Pamięć i zachęta nieuczciwego zysku dodają bodźca asocjalnym elementom, opartym na gorączce powojennej „dorabiania się”. Czym kosztem? Znowu jak za caratu, jak w latach międzywojennych — kosztem robotnika. Skupiska pracy, liczące wraz z rodziną kilkadziesiąt tysięcy ludzi, potrzebują oczywiście wiele artykułów żywnościowych i przemysłowych pierwszej potrzeby. Jeśli się zważy, że rozprawdanie tych artykułów, ich dopływ dla tak wielkiej ilości ludzi stanowi rzecz niemożliwą, samo w sobie już pewne zagrożenie, to stanie się jasne, że ta domena pośrednictwa stanowi może takomy żer dla spekulantów i waskarzy.

Ostatnio Łódź dławila się w pętlach pasku. Ceny wykazywały ruchliwość przypominającą wyścigi konne. Spekulanci terroryzowali robotnika żądając dowolnych cen albo chowając towar pod ładę. Nie ma! Ale robotnik musi kupić chleb, dostać mleko i mięso. Potrzeba jest raffrą wszelkiego kompromisu.

Jednakże oburzenie było zbyt wielkie, aby taka spekulacja mogła się dłużej utrzymać. Toteż, gdy tylko Rząd rozpoczął akcję antyspekulacyjną, łódzkie społeczeństwo pracujące, dołączyło się do niej z całym uznaniem i pełną gotowością ściślejszej współpracy.

Odbiła się u nas na wielką skalę zakrojona dwukrotna kontrola sklepów. Ostatnio wyruszyli na miasto trójki kontrolerów w liczbie 27 grup. Byli to kontrolerzy delegowani z fabryk, ze Związków Zawodowych oraz 20 słuchaczy kursu antyspekulacyjnego, prowadzonego przez Delegaturę Komisji Specjalnej w Łodzi. Kontrolerzy podlegali stołkadmiesiąt sklepów z chlebem, z mięsem i przetworami masarskimi. Jak dalece ta rewizja placówek spożywczych była po-

trzebna, świadczy o tym stupienienie w większości wypadków nie uzasadnionego zysku i spisanie szeregu protokołów.

Wprawdzie spekulanci i tu nie dali za wygraną. Zorganizowali się i postawili na rogach „czujki” ostrzegające przed nadejściem komisji lotnej. Jednakże uświadomienie i współudział całego społeczeństwa w zakresie kontroli cen położy tamę nieuczciwym metodom paskarskim.

Akcja powiodła się. Z chwilą, gdy kilkadziesiąt paskarzy znalazło się w areszcie, chleb pojawił się w sprzedaży po ustalonych cenach. Wypiek z młki żytniej 90-procentowej sprzedawany jest w cenie 38 zł za kilogram i znajduje się w dowolnych ilościach. Chleb większy również jest w sprzedaży, cena jego nie przekracza 55 zł za kilogram.

Choć nie tylko o uczciwą sprzedaż, ale i o właściwe rozpraszanie towarów na terenie Łodzi. Związka artykuły pierwszej potrzeby powinny być dostarczone robotnikom na czas i w dobrym stanie. Z tą sprawą łączy się właściwe funkcjonowanie magazy-

nów. Niestety, praktyka wykazała, że utyskiwanie i skargi na wadliwą pracę magazynów są często uzasadnione.

Dlatego społeczeństwo łódzkie z satysfakcją przyjęło do wiadomości zarządzenie ministra Aproprowiacji, powołujące komisję Kontrolno-Kwalifikacyjną do badania stanu towarów zmagazynowanych i przeznaczonego do rozprowadzenia. W Łodzi powstała już taka komisja przy Wydziale Aproprowiacji Zarządu Miejskiego; zadaniem jej jest badanie magazynów żywnościowych i tekstyliami zarówno państwowym jak i spółdzielczym. Kontrolowanie odbywa się raz w miesiącu, a w wypadkach szczególnych, jak nadejście nowych towarów — częściej. Komisja stwierdziła już, że 5 proc. magazynów w Łodzi nie nadaje się na przechowywanie towarów. Są konieczne remonty.

Niewątpliwie praca komisji może przynieść wielki pożytek łódzkiemu społeczeństwu. Chodzi o to, by towary nie leżały w magazynach wtedy, gdy robotnik odczuwa brak podstawowych artykułów. Towar nie może ulegać zepsuciu w magazynach. Powinien być doprowadzony do konsumenta natych-

miast, wspanie świeżym i nadającym się do spożycia.

Nie sama tylko kontrola sklepów, ale i badanie magazynów, więc lustracja pośrednictwa i źródła, dają gwarancję uzdrowienia stosunków w zakresie apropracji.

Jak dalece ostatnie zarządzenia były konieczne, jak bardzo walka ze spekulacją i nadużyciami jest na każdym chwili, świadczy o tym wstrząsające wydarzenie w Koluszach pod Łodzią, wydarzenie, ilustrujące w sposób drastyczny powojenną gorączkę spekulacyjną i zepsucie moralne. Oto komwojent transportu kolejowego ze spirytemem sprzedał na dworcu w Koluszach „na lewo” znaczną ilość przewozonego artykułu. Ludzie zbiegli się i kupowali, nie wiedząc, że to spirytus drzewny, metalon — zabójcza trucizna. Rezultat: masowe zatrucia, kilkunastu zmarłych, kilkadziesiąt osłepłych.

Sytuacja ta, w której przeszło 100 ludzi brało udział w jawnej kradzieży dobra państwowego, smutnie świadczy o moralności publicznej.

GRZEGORZ TIMOFIEJEW.